

Samling af Afgørelser

Sag C-552/13

**Grupo Hospitalario Quirón SA
mod
Departamento de Sanidad del Gobierno Vasco
og
Instituto de Religiosas Siervas de Jesús de la Caridad**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 6 de Bilbao)

»Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelseskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 23, stk. 2 — udførelse af offentlige sundhedstjenesteydelser — levering af sundhedstjenesteydelser, der henhører under offentlige hospitaler, på privathospitaler — krav om, at ydelserne skal udføres i en bestemt kommune«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. oktober 2015

Tilnærmelse af lovgivningerne — fremgangsmåder med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og tjenesteydelseskontrakter — direktiv 2004/18 — tildeling af kontrakter — offentlige kontrakter om sundhedstjenesteydelser — pligt til at levere tjenesteydelser i institutioner, der udelukkende må være beliggende i en bestemt kommune — ulovlighed — tilsidesættelse af princippet om tilbudsgivernes lige adgang til udbud

(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18, art. 23, stk. 2)

Artikel 23, stk. 2, direktiv 2004/18 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter er til hinder for et krav, der er formuleret som en teknisk specifikation i offentlige udbudsbekendtgørelser, som vedrører levering af sundhedstjenesteydelser, om, at de sundhedstjenesteydelser, der er genstand for udbuddet, skal udføres af privathospitaler, der udelukkende må være beliggende i en bestemt kommune, som kan være forskellig fra den kommune, som de patienter, der er omfattet af disse ydelser, er bosiddende i, eftersom dette krav udgør en automatisk udelukkelse af de tilbudsgivere, der ikke kan levere disse tjenesteydelser i en sådan institution, som er beliggende i denne kommune, men som opfylder alle øvrige betingelser i disse udbud.

Det krav om, at en sådan institution nødvendigvis skal befinde sig i en given kommune, der er udpeget til at være eneste leveringssted for de omhandlede lægetjenester, udgør nemlig et geografisk krav til udførelsen, som ikke er af en karakter, der muliggør opnåelse af det mål, der er angivet i denne doms forudgående præmis, dvs. sikring af nærheden af og den lette adgang til det assisterende privathospital af hensyn til patienterne, deres pårørende og de læger, der skal forflyttes til denne institution, samtidig med, at det sikres, at der foreligger lige adgang til disse udbud uden forskelsbehandling for alle

tilbudsgivere. Dette krav giver imidlertid kun adgang til kontrakterne for de tilbudsgivere, der kan levere de pågældende tjenesteydelser på en institution, der er beliggende i den udpegede kommune. Kravet er derfor i strid med artikel 23, stk. 2, i direktiv 2004/18.

(jf. præmis 28, 32 og 33 samt domskonkl.)